

چگونه ماه محرم محیط زیستی داشته باشیم!؟

هر سال در روزهای ماه محرم، به خصوص دهه‌ی اول آن که به روزهای تاسوعا و عاشورای حسینی ختم می‌شود، بسیاری از مردم به واسطه داشتن تعلق خاطر به عزاداری‌های دوران کودکی، نوجوانی و جوانی، برای شرکت در این مراسم، به شهرها و روستاهای زادگاه خود می‌روند و یا در برنامه‌هایی که در شهرهای

محل سکونتشان برگزار می‌شود شرکت می‌کنند. به رسم سنت در این ماه، همزمان با برگزاری جلسات و مراسم مذهبی و عزاداری در مساجد و تکایا، توزیع غذاهای نذری توسط هموطنان و هیات امنای مساجد صورت می‌گیرد که لازم است دو نکته بسیار مهم، رعایت شود. نکته اول رعایت بهداشت در تولید، نگهداری و توزیع مواد غذایی است که گاه موجب مسمومیت‌های گسترده از سوی مصرف کنندگان می‌شود و نکته دوم، استفاده‌ی بی-

رویه از ظروف یکبار مصرف است که متأسفانه مصرف آنها به‌طور گسترده رایج شده است. استفاده‌ی فراوان

از ظروف پلاستیکی و تولید پسماندهایی که تجزیه‌ی آنها در طبیعت، صدها سال طول می‌کشد، ضمن وارد کردن خسارات سنگین بر محیط زیست از یک سو، و عدم جمع‌آوری صحیح و کامل آنها و رها سازی در معابر، کوچه‌ها و خیابان‌ها از سوی دیگر، مناظر ناخوشایندی برای شهروندان ایجاد کرده و کار شهرداری و پاکبان‌های زحمت‌کش را چند برابر می‌کند.

بنابراین به منظور توسعه‌ی فرهنگ محیط زیستی و رفتارهای دوستدار طبیعت، مواردی به شرح زیر یادآوری و رعایت آنها توصیه می‌شود:

۱. با روند رو به رشد تکنولوژی و تنوع در تولید ظروف پلاستیکی یکبار مصرف و نازل بودن قیمت آنها، استفاده از این ظروف در مناسبت‌های فرهنگی، اجتماعی و عزاداری‌ها به شدت رواج یافته است. این ظروف که غالباً تجزیه‌ناپذیرند و سبب آلودگی‌های جبران‌ناپذیر در محیط زیست می‌شوند، از نظر بهداشتی هم زیان‌آورند و در صورتی که گرم شوند و به روش صحیح مورد استفاده قرار نگیرند؛ برای سلامتی انسان‌ها مضر هستند. از اینرو بهتر است به منظور حفظ سلامتی و کاهش تولید زباله، از ظروف استیل و ملامین و در صورت استفاده از ظروف یکبار مصرف، با پایه گیاهی و تجزیه پذیر استفاده شود.
۲. فاضلاب‌های ناشی از پخت و پز و هرگونه شستشو به داخل تصفیه‌خانه‌ها و چاه‌های جاذب فاضلاب هدایت شود.
۳. زباله‌های تولید شده به صورت متمرکز داخل سطل‌های زباله، جمع‌آوری شود.
۴. در صورت امکان از سفره‌های یکبار مصرف استفاده نشود.

۵. در صورت توزیع آب، شربت و یا شیر در بین دسته‌های عزاداری، از لیوان‌های یکبار مصرف با پایه گیاهی و تجزیه‌پذیر استفاده شود و از فروردن لیوان و پارچ به داخل ظروفی که آب و شربت داخل آن است خودداری شود.

۶. قربانی کردن حیوانات حلال گوشت در جلوی دسته‌های عزاداری و یا در محل تکایا و مساجد، علاوه بر به همراه داشتن آلودگی ناشی از بیماری‌های احتمالی مانند تب کشنده‌ی کنگو و غیره و آلودگی ناشی از جاری شدن خون حیوان قربانی شده، از نظر روانی بر افراد به ویژه کودکان، می‌تواند اثر منفی بگذارد بنابراین لازم است به این موضوع نیز توجه شود.

۷. یکی دیگر از انواع آلودگی‌ها، آلودگی صوتی است که در دهه اول و دوم ماه محرم با حرکت دسته‌های عزاداری در خیابان‌ها به‌ویژه به‌هنگام شب، می‌تواند برای بیماران و سالمندان ملال‌آور باشد از اینرو توصیه می‌شود این موضوع رعایت شود.

۸. به‌دلیل علاقه‌مندی و حضور مردم برای شرکت در مراسم عزاداری، شایسته است برای فرهنگ‌سازی مسائل محیط زیست از سخنرانان، طلاب، ائمه‌ی جمعه و جماعات، مداحان و مجریان برنامه‌ها درخواست شود تا تذکرات لازم به‌منظور رعایت مسائل زیست محیطی گوشزد شود.

با توجه به موارد پیش‌گفته، پیشنهاد می‌شود مسوولین فرهنگی مساجد، تکایا و هیات‌ها همانگونه که به ایام محرم اهمیت داده و با برگزاری هرچه با شکوه‌تر مراسم، به اهل بیت و آیین مذهبی احترام می‌گذارند، به محیط زیست و مشکلات موجود آن نیز توجه کرده و با مطالعه در این حوزه و تشویق و ترویج مخاطبان خود به رفتارهای دوستدار طبیعت، ارادت خویش را به بزرگان دین که خودشان طلایه دار حفاظت از محیط زیست و پرهیز از اسراف و هدر دادن نعمت‌های الهی بودند، نشان دهند.